

پژوهش در تحول تکتونیکی و مرفولوژیکی تالاب قوری گل تبریز

دکتر علی بلاڈپس

استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرند

چکیده

چاله بسته قوری گل از دیدگاه ژئومورفولوژی ساختمانی بخشی از منطقه تکتونیکی بستان آباد است. با مطالعه عکس‌های هوایی می‌توان منطقه بستان آباد را به صورت یک آنتی کلیناریوم شناخت که در اثر فازهای کوهزایی اواخر دوران سنوزوییک به وجود آمده است و دنباله چین خودگی تشکیلات نوژن شمال شرق تبریز است. تالاب قوری گل به مانند بخش‌های دیگر منطقه در اوایل کواترنر (احتمالاً پلیوستوسن) بر اثر حرکات نوتکتونیک گسترش شده و حاصل آن پیدایش چندین گسل در امتداد شمال غرب - جنوب شرق است که تشکیلات فلیش کرتاسه فوکانی را جایه‌جا کرده و منجر به پیدایش فوشه تکتونیکی قوری گل شده است در کنار تالاب دو گسل به موازات هم شناخته می‌شود. گسل اول تقریباً در شمال شرق و گسل دوم از جنوب شرق آن می‌گذرد که حد وسط این دو گسل تالاب شکل گرفته است.

واژگان کلیدی: قوری گل، فوشه تکتونیکی، نوژن، تشکیلات فلیش.

مقدمه

تالاب قوری گل با وسعتی حدود ۲ کیلومتر مربع در فاصله ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی تبریز قرار دارد و اگر عمق میانگین آن ۲ متر باشد حجمی معادل ۴ میلیون متر مکعب آب خواهد داشت. موقعیت تالاب از نظر مکان گزینی طبیعی و دائمی بودن، حالت استثنایی داشته و از زمان‌های طولانی مورد توجه غالب پژوهشگران بوده است. با توجه به موقعیت تالاب و عدم وجود شبکه روان آب‌های دائمی به‌طرف تالاب، پیدایش و مکان گزینی آن از نظر ژئومورفولوژی - هیدرولوژی اهمیت به‌سزایی داشته و از نظر هیدرولوژی مهندسی محل آن جهت استقرار یک مخزن آب بسیار جالب توجه بوده است، هدف از این جستار، درک عوامل مورفودینامیک و مورفوژئی تالاب در ازمنه زمین‌شناسی است و شناخت تحولات ژئومورفولوژیکی آن از بدرو تولد تا عصر حاضر می‌باشد.

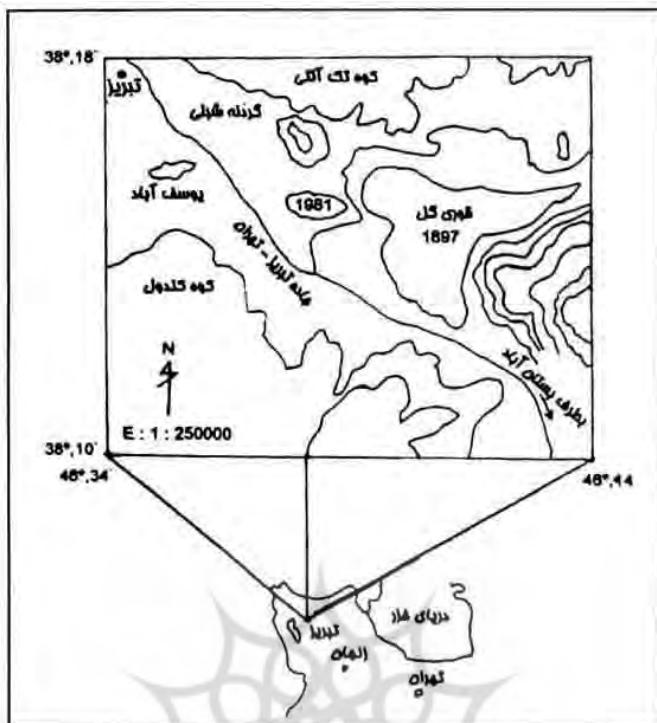

شکل ۱: چشم‌انداز جغرافیایی و ژئومورفولوژیکی تالاب قوری گل

۱- موقعیت جغرافیایی تالاب قوری گل

در جاده اصلی تبریز - تهران در انتهای سراشیبی ریفت شیلی در جبهه شمالی جاده، تالابی به شکل هندسی نامنظم گستردۀ شده که نظر هر مسافری را به خود جلب می‌کند. این تالاب را در اصطلاح محلی قوری گل می‌نامند و در نقشه‌های توپوگرافی نیز به همین نام ثبت شده است. این تالاب در تمام فصول سال آب دارد و تغییرات حجمی آن نیز قابل توجه است. وجود آن در یک منطقه نیمه خشک آذربایجان با توجه به محدودیت‌های منابع آب و محیط طبیعی شگفت‌انگیز است و می‌تواند نیازهای آبی منطقه را تامین کند، لذا از دیرباز نظر پژوهشگران را به‌خود جلب کرده است.

مختصات جغرافیایی آن بین ۳۸° تا ۴۰° عرض شمالی و ۴۴° تا ۴۶° طول شرقی قرار دارد.

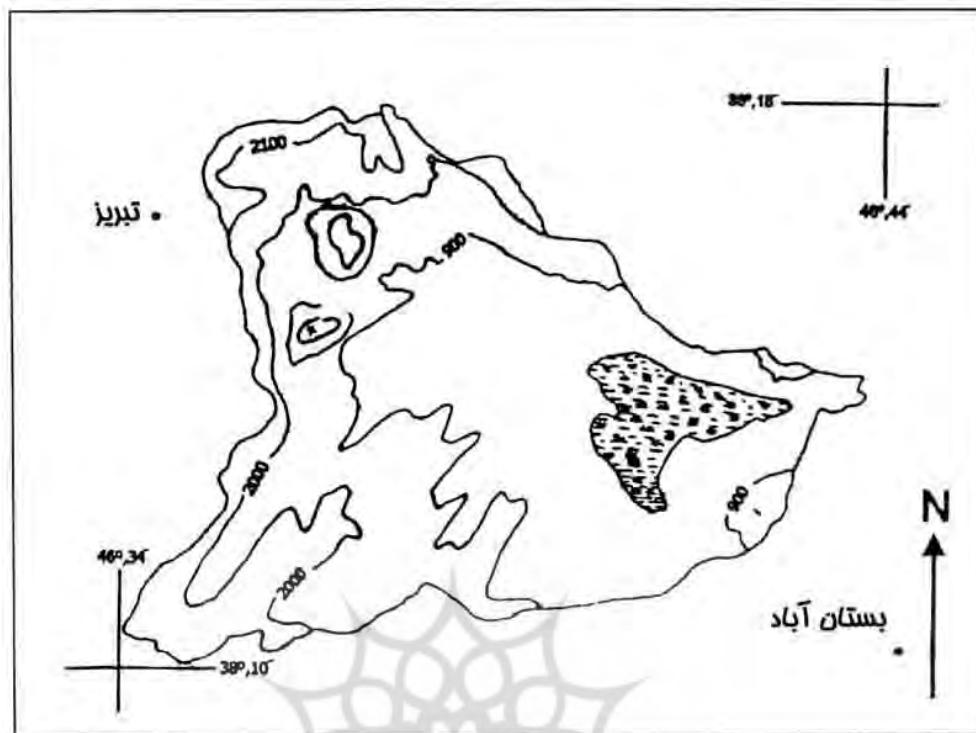
شکل ۲: موقعیت جغرافیایی تالاب قوری گل تبریز - آذربایجان

۲- روش تحقیق

در تحقیق حاضر ابتدا با مطالعه عکس‌های هوایی منطقه، سپس با استفاده از نقشه توپوگرافی و زمین‌شناسی موقعیت منطقه شناسایی و مشخص گردید و به نوشتۀ‌های گوناگون در این زمینه از جمله پژوهه تحقیقاتی محققین (رضائی مقدم، ۱۳۷۰) مراجعه شد و از آن‌ها استفاده گردید. بعد از آشنایی کلی با محدوده کار، کار میدانی و مطالعه روی زمین آغاز شد. در این راستا سعی فراوان به عمل آمد تا جزئیات مسایل در روی زمین مورد کنترل دقیق قرار گیرد و با جمع‌آوری داده‌ها و انجام کارهای آزمایشگاهی، نتایج مطلوب اهداف پژوهش به دست آید.

۳- تحلیل توپوگرافی حاشیه تالاب قوری گل

ناهمواری‌های حاشیه‌ای تالاب، عوارض ساختمانی مهمی را نشان نمی‌دهند. زیرا ارتفاعات اطراف تالاب امتداد ساختمانی ندارند و اغلب به صورت واحدهای منفرد در جهات مختلف جای گزیده‌اند. از سوی دیگر با توجه به اختلاف ارتفاع کناره تالاب که ۱۹۰۰ متر را نشان می‌دهد و مرفعتات حاشیه‌ای که در ارتفاع در جبهه شمال شرق به ۲۰۹۰ متر و در کوه کندول در جبهه شمال غربی به ارتفاع ۲۲۳۹ متر می‌رسد نمی‌توان به عوارض توپوگرافیکی مشخص برخورد کرد. از آن‌جایی که این عوارض با ناهمواری‌های منطقه شمال غرب تبریز و منطقه بستان آباد ارتباط دارند می‌توان گفت که تالاب مورد مطالعه در بطن یک فلات مرتفع شکل گرفته است که ارتفاعاتی از جمله کوه تک آلتی با ارتفاع ۲۶۵۲ متر در امتداد واحدهای ساختمانی مورو و میشو

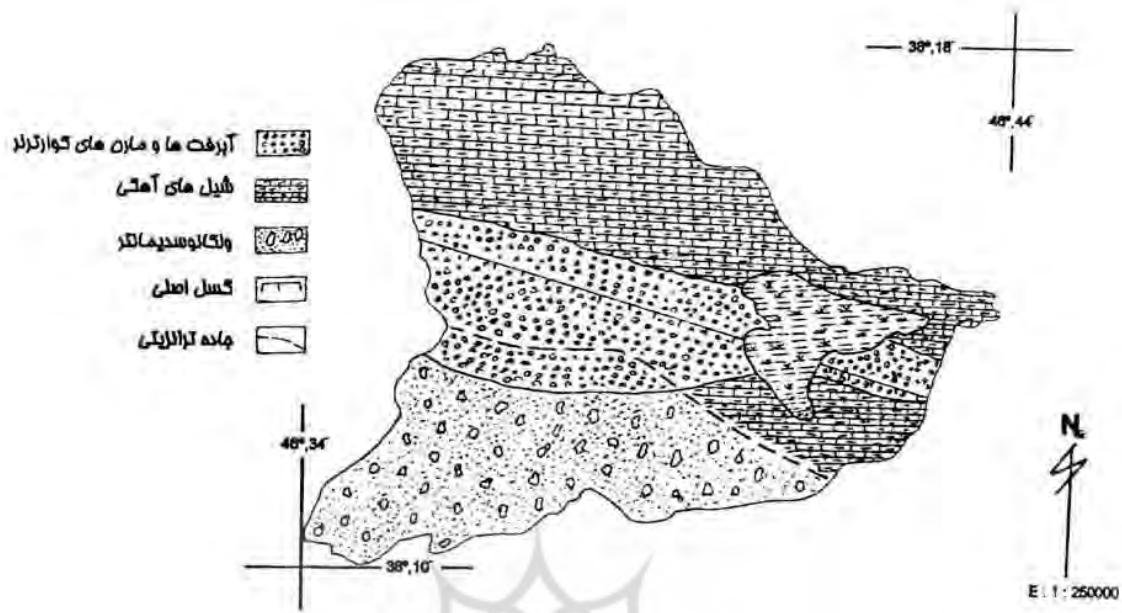
شکل ۳: نقشه توپوگرافی تالاب قوری گل

و توده بزرگ از سوی شمال و شمال‌شرقی و از سمت جنوب نیز دامنه کشیده شده شمال‌شرقی توده آتشفشنانی سهند به ارتفاع ۳۷۱۰ متر محصور گردید.

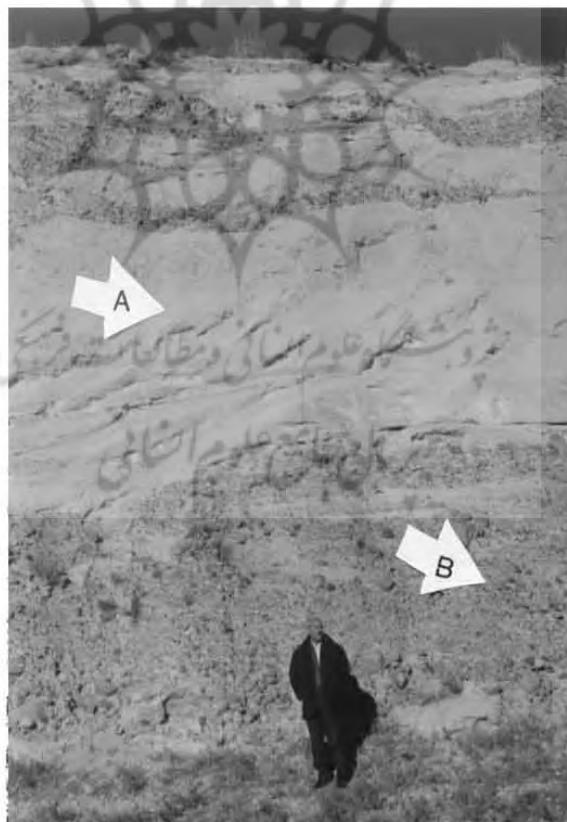
۴- لیتوژئی حاشیه تالاب قوری گل

فلات کندول و ناهواری تک الی در شمال غربی تالاب از سنگ‌های رسوبی، شیل‌آهکی متعلق به کرتاسه فوقانی تشکیل شده است (ریین، هوبرت، ۱۳۲۸) در بین لایه‌های ضخیم شیل‌های آهکی، لایه‌های نازک ماسه سنگی قرار دارد در دید ظاهری این سنگ‌ها دارای رنگ کبود است و در برخی موارد متمایل به رنگ قهوه‌ای هستند، لیکن در سطح تازه به رنگ خاکستری تیره دیده می‌شوند. شیل‌های آهکی بافت بسیار ریزی دارند و حالت هموژنیک هستند. با آزمایشاتی که روی این سنگ‌ها انجام گرفته مشخص شد که دارای تخلخل میکروسکوپی بسیار کمی هستند (کمتر از ۲ درصد) (رضائی مقدم، ۱۳۷۰، ص ۴۸) در نتیجه از سرعت نفوذپذیری پایینی برخوردارند. مطالعات میدانی و شواهد مستقیم نشان می‌دهد شیل‌های آهکی کندول و تک الی از سنگ‌های غیر قابل نفوذی به حساب می‌آیند، ولی در مقیاس وسیع نفوذپذیری زیادی دارند، خروج چشمehا از حاشیه دره‌ها در نزدیکی روستای شبی و امتداد دره کندول از نفوذ پذیری این تشکیلات حکایت دارد. علت آن نقش فعالیت‌های تکتوژنر و ایجاد درزها و دیاکلازها در منطقه می‌باشد.

جنوب غربی تالاب از تشکیلات آذر آواری و ولکانوسیدیمانترها تشکیل یافته‌اند و نقش کنترل کننده‌ای در تحول ژئومورفولوژی منطقه دارند. مواد ولکانوسیدیمانترها در نتیجه فعالیت‌های انفجاری آتشفشنانی سهند در

شکل ۴: نقشه لیتوژئوگرافی تالاب قوری گل

شکل ۵: ترانشه جاده جدید تبریز-تهران
A) مواد ولکانوسیدیمانترها (کنگلومرا)
B) به حرکات نئوتکتونیک در بهم زدن نظم لایه‌ها توجه شود

محیط دریاچه‌ای رسوبگذاری کرده‌اند و شامل خاکسترها، اسکوری‌ها، ایگنمیریت‌ها هستند که توسط جریانات رودخانه‌ای به منطقه مورد پژوهش انتقال یافته‌اند و ولکانوسدیمانترها را به وجود آورده‌اند از ویژگی‌های بارز آن داشتن چینه‌بندی‌های تپیک همراه با سایر تشکیلات از جمله طبقات کنگلومراژی و ماسه سنگی است. طبقات کنگلومراژی به صورت بین لایه‌ای در ولکانوسدیمانترها مشاهده می‌گرددن به‌طوری که در ترانشه‌های جاده جدید تبریز - تهران که ضخامت بعضی از آن‌ها به بیش از ۳۰ متر می‌رسد دیده می‌شوند (شکل ۵)

وجود آن‌ها در بین رسوبات ولکانو اقطاع فعالیت‌های آتشفسان و تشدید نهشته گذاری رودخانه‌ای را نشان می‌دهد. جورشدنگی ضعیف دانه‌بندی آن‌ها وجود بیش از ۶۰٪ قلوه سنگ‌های درشت از جریانات سیلابی رودخانه‌ای منطقه حکایت می‌کند. ماسه‌ها نیز بخشی از ولکانوسدیمانترها هستند که در اثر تخریب و شستشوی آذرآواری حاصل شده‌اند و در حاشیه جنوبی جاده ترانزیتی و بیشتر به صورت لایه‌بندی مورب دیده می‌شوند و نشانگر رسوبگذاری ساحلی هستند.

در نقشه لیتوژوژی منطقه مورد مطالعه موقعیت قرار گرفتن تشکیلات سنگی به خوبی نشان داده شده است.

۵- اشکال حاصل از فعالیت‌های تکتونیکی در منطقه

تحول ژئومورفولوژی ساختمانی که زیرساخت مورفولوژی کنونی منطقه را شکل داده است. از فعالیت‌های تکتونیکی حاصل گردیده است. در این روند، نقش مورفوژنز گسل بزرگ تبریز - سلطانیه که ریفت شبی و در نهایت تالاب قوری گل را به وجود آورده است بسیار کارساز می‌باشد (نگارنده، ۱۳۸۳). لذا نتایج اثرات تکتوژنز به شرح ذیل است:

۱-۵- چین‌خوردگی فلات کندول

فلات کندول و تک آلتی که در شمال غرب تالاب واقع هستند، مهم‌ترین واحدهای توپوگرافی منطقه می‌باشند، ساخت اولیه رسوبات کرتاسه فوقانی این منطقه در اثر نیروهای تکتونیکی فازهای اولیه، احتمالاً لارامید به شدت چین‌خورد است. در نتیجه این فعالیت زمین ساختی، آثاری از تشکیلات رسوبی تا دوره اولیگوسن نه تنها در این منطقه بلکه در بیشتر نقاط ایران مرکزی به جای گذاشته نشده است. (رضائی مقدم، ۱۳۷۰)

بررسی درزهای تکتونیکی فلات کندول و پیگیری لایه‌ها حکایت از وارد آمدن نیروهای اوروژنز در امتداد خطی دارد که در شمال شرقی - جنوب غربی است. محور چین‌خوردگی به خاطر تغییر برآیند نیروها از پیچیدگی خاصی برخوردار است. در شمال جاده تبریز - تهران رخمنون لایه‌ها که با بیش از ۶۰ درجه شبی از جنوب غربی به شمال شرقی تمایل دارند دیده می‌شوند. در دامنه‌های رو به آفتاب به علت شدت تخریب مکانیکی پیگیری لایه‌ها چندان مشکل نیست ولی در دامنه‌های رو به آفتاب به علت تخریب شیمیایی مانع از پیگیری امتداد لایه‌ها می‌گردد. از مطالعات میدانی پیرامون چین‌خوردگی فلات کندول نتایج زیر حاصل می‌شود:

(الف) مواريث موجود در حاشیه دره‌های کندول، تأثیر نیروهای افقی از شمال شرقی به جنوب غربی را تأیید

می‌کند.

ب) مشاهده تشکیلات کرتاسه فوقانی و چین خوردگی آن‌ها در کوه تک‌آلتی و امتداد شرقی آن از چین خوردگی همزمان کوه تک‌آلتی و فلات کندول حکایت دارد.

۲-۵- درزهای تکتونیکی چین خوردگی فلات کندول

در به وجود آمدن درزهای نیروهای زمین ساختی نقش مهمی را ایفا نمودند، این درزها در سه جهت X، Y، Z قابل مشاهده هستند، برخی درزها که در یال‌های چین خوردگی دیده می‌شوند، بر محور چین عمود می‌باشند. این دیاکلازها بازشدگی اندکی دارند ولی با دقت بیشتر قابل تشخیص هستند. به نظر می‌رسد این درزها از نوع کششی باشند زیرا هنگامی که طبقات در امتداد عمود بر محور چین خوردگی، تحت تأثیر فشار قرار گرفته‌اند چین خوردگی پیدا کردن و مواد رسی حاصل از این متلاشی شدن داخل درزها شده‌اند و موجب مسدود شدن فضای خالی آن‌ها گردیده‌اند (شکل ۶). درزهای کششی را نشان می‌دهند. بدین صورت که خمیده شدن سنگ‌ها در خلال چین خوردگی باعث کشش در سطح فوقانی لایه‌ها و فشردگی در سطح زیرین آن‌ها می‌شود. درزهای عمودی که نقش بهسازی در تجزیه سنگ‌ها دارند از فرکانس بیشتری برخوردارند به طوری که تعداد درزها از ۵۰ مورد تجاوز می‌کند. (رضائی مقدم، ۱۳۷۰، ص ۵۶) و این درزها در تقدیمه سفره‌های زیرزمینی منطقه اهمیت زیادی دارند و همین دیاکلازها در گسترش روند مورفوژنتیکی منطقه و تشدید فرآیندهای ژلیفراکسیون^۱ ماکرو فراغماتیسیون دخالت می‌نمایند و در تحول دامنه‌های منطقه نقش ایفا می‌کنند.

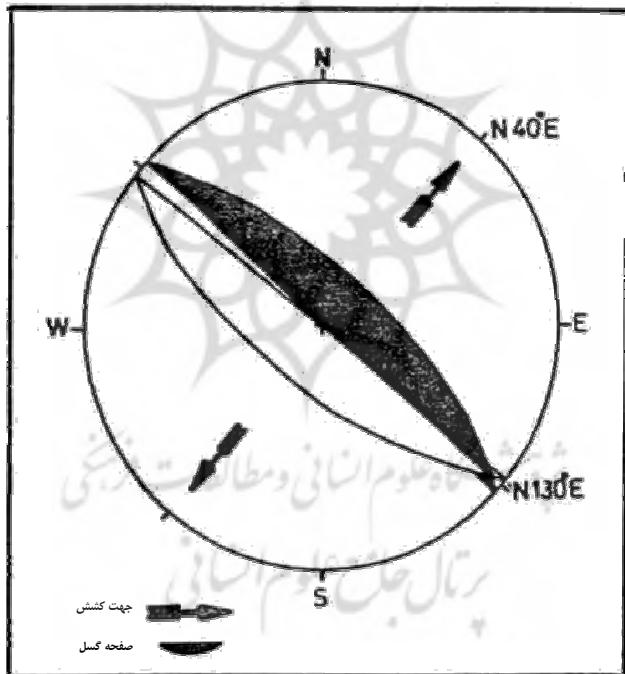

شکل ۶: بر اثر خمیده شدن، یک لایه بخش فوقانی آن کشیده و بخش تحتانی آن فشرده می‌شود، در نتیجه بالای لایه، درزهای کششی و در زیر آن درزها و گسل‌ها به وجود می‌آید. منبع(صادق، محمود، ۱۳۷۴)

۶- نقش مورفوژنز گسل‌ها در شکل‌گیری تالاب قوری گل

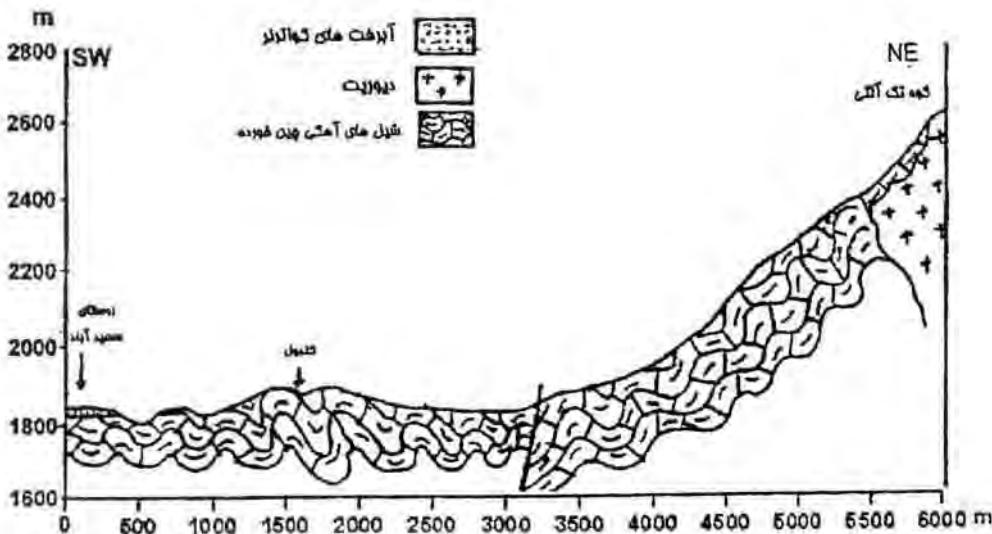
در شکل‌گیری تالاب، گسل‌ها نقش اساسی را به عهده داشته‌اند، بررسی نقشه زمین‌شناسی منطقه و کار میدانی، از تراکم گسل‌ها در جاده قدیم و جدید تبریز - تهران حکایت دارد. که برخی از این گسل‌ها قدیمی بوده و به صورت فسیل شده و در زیر آبرفت‌ها باقی مانده‌اند و برخی دیگر جوان بوده و فعالیت اخیر آتش‌شسان سهند را به این گسل‌ها ارتباط می‌دهند.

سیستم هورست گرابن کواترنری شبی توسط گسل‌های ثقلی در قسمت شمال توده آتشفسانی سهند ایجاد شده است، رضایی مقدم به نقل از بربریان سیستم ریفت شبی را یک ساخت کلیدی برای درک تحول آتشفسانی سهند و نئوژن فوقانی در ناحیه تبریز می‌داند. تجزیه و تحلیل هندسی از منطقه نشان می‌دهد که امتداد گسل‌های وزنی شبی که سیستم ریفت شبی را می‌سازد $N135^{\circ}E$ می‌باشد که تقریباً موازی سیستم ریفتی دریای سرخ که $N140^{\circ}E$ و موازی با سیستم ریفت مزوژوبیک زون سنتنچ - سیرجان که $N130^{\circ}E$ می‌باشد (رضایی مقدم، ۱۳۷۰، ص ۶۴) میانگین شیب آن‌ها 70° درجه به طرف شمال شرقی یا جنوب غربی است. در گسلهای عادی معمولاً روند گسترش در جهت عمود بر امتداد گسل است. در این صورت جهت کشش برای سیستم شبی $35^{\circ}N$ است که در واقع عمود بر امتداد شمال غربی - جنوب شرقی آن می‌باشد. بنابراین در طی نئوژن پسین - کواترنر پیشین منطقه تحت کنترل نیروهای کششی بوده است. شکل ۷ نمایش استرئوگرافی صفحه گسل ثقلی شبی را نشان می‌دهد.

شکل ۷: نمایش استرئوگرافی صفحه گسل ثقلی شبی

با مطالعه نقشه توپوگرافی و پیمایش‌های میدانی می‌توان گفت فلات کندول به عنوان بخشی از کوه تک آلتی حدود 300 متر پایین‌تر از مرتفع‌ترین قسمت آن قرار گرفته است و هر دو منطقه از ساختارهای شبی آهکی کرتاسه فوقانی تشکیل شده است، چنین اختلاف توپوگرافی از نقش گسل‌های اصلی و فرعی در منطقه و شکل‌گیری فوسه تکتونیکی تالاب قوری گل حکایت دارد و روند فرآیندهای مورفوژنز و مورفودینامیک را تضمین می‌کند.

شکل ۸: مقطع زمین شناسی از منطقه و بازی گسل در شکل‌گیری تالاب قوری گل

۷- عوامل مؤثر در تحول دامنه‌های حاشیه تالاب قوری گل

شناخت تحول دامنه‌ها و عوامل مؤثر در آن می‌تواند به صورت طبیعی، انسانی و فعالیت‌های عمرانی، در مدیریت محیطی تالاب نقش بسزایی داشته باشد. تحول دامنه‌ها به دو شکل انجام می‌پذیرد، نخست دامنه‌های سنگی متصل که بیشتر بر پایه نیروهای ثقل و تغییرات مکانیکی استوار است و دیگری در مورد سنگ‌های منفصل که بیشتر به خاطر کم شدن مقاومت سازنده‌های سطحی در مقابل نیروهای برشی اتفاق می‌افتد و موجب ناپایداری دامنه‌ها می‌گردد.

۷-۱- تخریب مدادی شکل در ارتفاعات کندول و تک آلتی

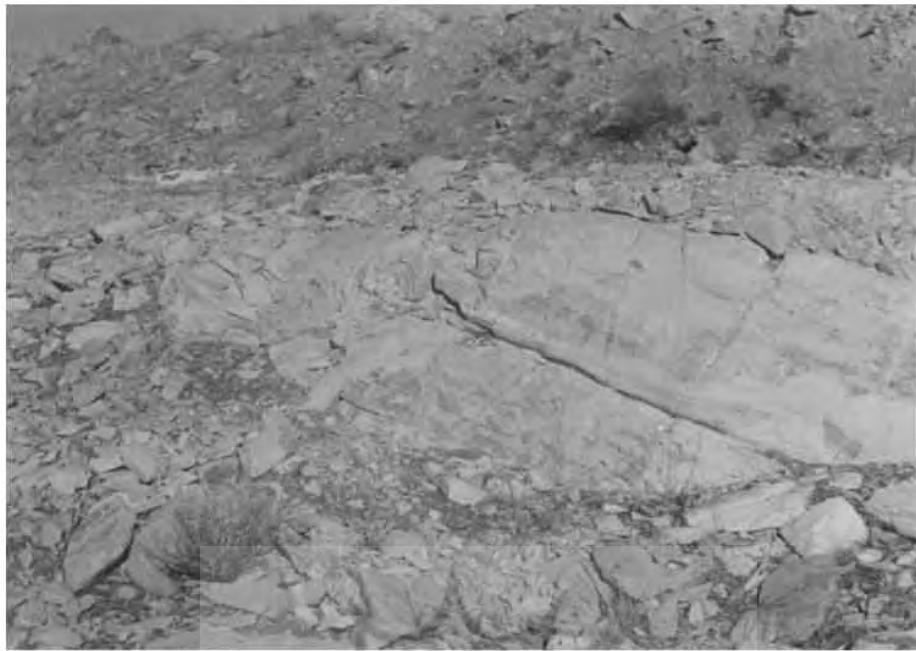
از نظر ژئومورفوژیک، کوهستان‌های حاشیه تالاب به ویژه گردنه شبلی از نظر نیروهای مورفودینامیک شدید بوده، نبود پوشش گیاهی، خشونت آب و هوایی، بالا بودن نقل زمین از عوامل مؤثر تغذیه مورفودینامیک به شمار می‌روند. عوامل هوازدگی و مته اوریزاسیون^۱ با شدت زیادی به متلاشی شدن سنگ‌ها می‌انجامند. شیل‌های آهکی منطقه مورد پژوهش علی رغم نفوذپذیری کم، در ماههای بدون یخ‌بندان، به علت وجود کانی‌های رسی بین لایه‌های آهکی در اثر جذب آب و رطوبت متورم می‌شوند و سبب متلاشی شدن سنگ‌ها می‌گردند که به این نوع تخریب هیدرولاستیسم^۲ می‌گویند، چنین روندی با دخالت عمل یخ‌بندان در ماههای سرد سال در اثر تکرار عمل یخ‌بندان و ذوب بخ باعث تخریب سنگ‌ها می‌شوند که به آن فرآیند کربوکلاستیسم^۳ می‌گویند.

فرآیند ترمولاستیسم^۴ نیز باعث انبساط و انقباض سنگ‌ها می‌شوند و در نتیجه ایجاد اشکال میکروژلیواسیون^۵ در شیل‌های آهکی کندول و تک آلتی می‌شوند که به آن‌ها تخریب مدادی شکل یا فلسمر^۶

1 - Meteorisation
4- Thermoclastisme

2 - Hydroclastisme
5 – Microgelivation

3 - Cryoclastisme
6 - Felsmeer

شکل ۹: تخریب سنگ‌ها در اثر فرآیند کریوکلاستیسم

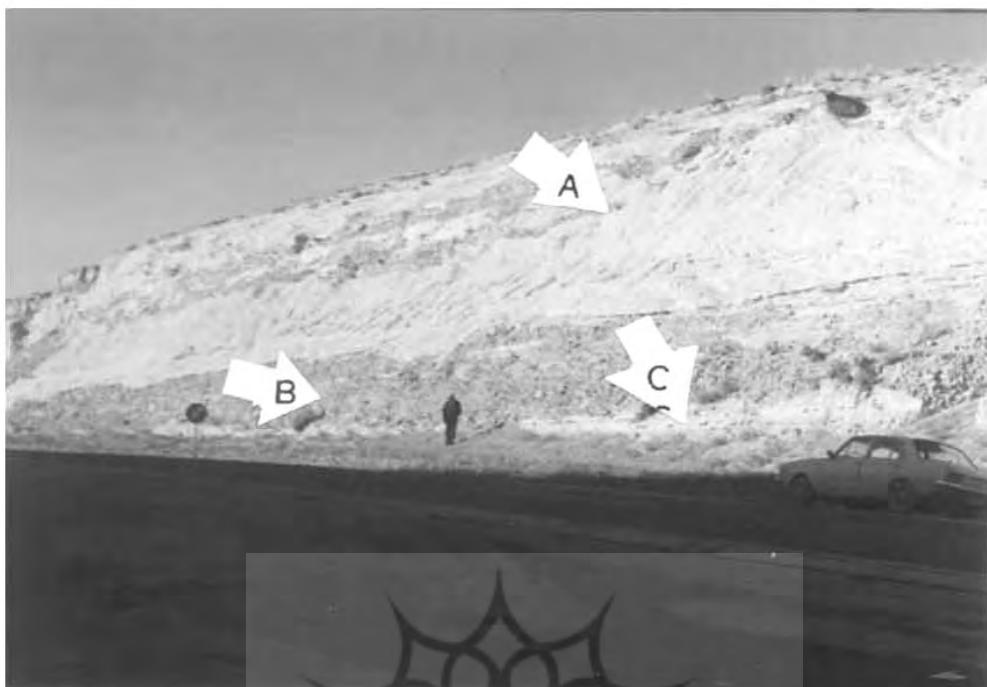
که در زبان آلمانی به معنی دریای سنگ (سلبی، ۱۹۸۵) - گفته می‌شود. منطقه شمال روستای شبلى که دارای دره‌های متعددی است مواد حاصل از چنین فرآیندهای تخریبی بستر آبراهه‌ها را اشغال نموده است، که رفت و آمد را در آن مشکل‌تر کرده است به همین مناسبت به آن دریای سنگ (فلسمر) اطلاق می‌گردد.

۷-۲- موقعه لغزش‌های ناشی از بررش پای دیواره دره، توسط رودخانه‌ها

بسیاری از لغزش‌های حاشیه تالاب در کناره پرپشت دره‌ها رخ داده‌اند و جزء لغزش‌های دره‌ای هستند (بلادپس، ۱۳۸۱) بدین ترتیب حاشیه دره‌ها در نتیجه حرکات ناشی از جریانات آبراهه‌ای تحول یافته و هر ساله مقدار زیادی از مواد منفصل را در اختیار جریانات آبراهه‌ای قرار می‌دهند. بدین شکل که در تراس‌های آبرفتی دره کندول و کوه تک آلتی که از آبرفت‌های سخت نشده کواترنر و سازندهای نئوژن، نظیر شیل‌های آهکی هوازده تشکیل شده‌اند، در اثر وقوع بارندگی‌های سنگین، در ساحل پرشیب و مقعر رودخانه‌ها باعث ماندرشدگی و حفر جانبی و زیرین تالوها شده در نتیجه لغزش‌های دره‌ای به وجود می‌آیند و سبب تحول مورفولوژی منطقه می‌شوند.

۷-۳- موقعه لغزش‌های ناشی از عوامل آنتروپیک در منطقه

عوامل آنتروپیک و فعالیت‌های اقتصادی انسان که به مدد تکنولوژی، و یا به شیوه‌های سنتی بهره‌برداری از زمین، محیط‌های ژئومورفیک ناپایداری را به وجود می‌آورند، از جمله احداث نهرهای سنتی و انتقال آب بر روی دامنه‌ها، احداث جاده بر روی سطوح شیبدار، تخریب پوشش گیاهی از مهم‌ترین عوامل ایجاد لغزش در منطقه هستند. به طور مثال ایجاد بررش در ولکانوسدیمانترها به منظور احداث جاده تبریز - تهران

شکل ۱۰: ترانشه جاده تبریز - تهران، موجب سقوط ولکانوسدیمانترها می‌گردد. به تالوی تندر و کورنیش

ترانشه توجه شود. (نزدیک روستای سعید آباد)

A - ایگنمبریت‌ها B - آبرفت‌های رودخانه‌ای C - واریزه‌های ممتد

موجبات سقوط و لغزش را فراهم ساخته‌اند، در این ترانشه‌ها، سازندهای نرم (توف‌ها و رس‌ها) که بین مواد سخت (ایگنمبریت‌ها) قرار دارند، در اثر نیروی ثقل یا حرکات نئوتکتونیک به پای دامنه‌ها می‌ریزند. نمونه بارز این نوع تحولات را می‌توان در ارتفاع ۲۲۰۰ متری مشاهده کرد. در اینجا تمامی مواد خاکستر منفصل آتشفسانی تشکیل شده‌اند، به تدریج با ریزش آن‌ها در پای دامنه‌ها واریزه‌های ممتد و کم شیب (تالوس) به وجود آمده‌اند (شکل ۱۰).

نتیجه‌گیری

مهم‌ترین عواملی که مرفوژی منطقه را شکل داده‌اند، گسل‌ها نقش اول را بازی کرده‌اند. با مطالعه نقشه زمین‌شناسی و کار میدانی، تراکم گسل‌ها در منطقه از هورست - گرابن شبی و فوسه تکتونیکی قوری گل حکایت دارد. بنابراین نقش مرفوژنر گسل‌ها در استخوان بندی قلمرو مورد مطالعه بسیار مهم بوده است. در کوارترنر جدید عوامل دینامیک بیرونی از جمله فرآیندهای هوازدگی مکانیکی و شیمیایی و عوامل آنتروپوژنر، نقش بسزایی در ناپایداری‌ها و در نتیجه تحول دامنه‌ها و ناهمواری‌های منطقه داشته است، به طور مثال فعالیت مرفوژنر، به خاطر نبودن پوشش گیاهی متراکم با مانع جدی مواجه نبوده و بخش مهمی از انرژی خورشیدی صرف عوامل موافوژنیک می‌شود، در نتیجه نقش تغییرات درجه حرارت در سازکار ترمولاستیسم قوی می‌گردد و باعث متلاشی شدن سنگ‌ها می‌شود. وجود فرسایش شدید، وجود دیاکلازهای عمودی و افقی

و تراکم آن‌ها در فلات کندول و کوه تک آلتی حکایت از نقش زیاد عوامل مورفوژنر در منطقه می‌باشد، در حال حاضر نیروهای نئوتکتونیک فعال بوده و در ناپایداری دامنه‌ها و تحول کنونی ناهمواری‌ها نقش مهمی را ایفا می‌کنند.

بررسی آثار مورفوژنر نشان می‌دهد که پس از ثبت آب و هوای کنونی دو نوع سیستم مورفوژنتیکی یعنی سیستم فراسایس پریگلاسیر ارتفاعات و نیمه خشک مناطق پست با عوامل مورفوژنر برتر خود در حال حاضر نقش خود را در تحول میکرومورفوژنر منطقه ایفا می‌نمایند. این عوامل در سیستم فراسایش پریگلاسیر به صورت فرآیندهای شدید تخریب مکانیکی، اشکال ماکروژلیو، گسترش پدیده نیواسیون، مورفوژنر منطقه را هدایت می‌کنند. در سیستم فراسایش نیمه خشک مورفوژنر مکانیکی شیلهای آهکی فلات کندول و فراسایش رودخانه‌ای گسترش فراوان دارد.

مهم‌ترین نتیجه پژوهش در راستای درک عوامل مؤثر در تحول منطقه از کلیه شواهد موجود مشخص گردید که نحوه ایجاد دپرسیون قوری گل، تغییرات سطح اساس دریاچه ارومیه در ارتباط بوده است. وجود تراس‌های دریاچه‌ای و تراس‌های آبرفتی قدیمی و جوان این تحولات را نشان می‌دهد.

تالاب قوری گل به عنوان یک چاله مسدود با داشتن توان‌های محیطی و پتانسیل‌های بالا نقش زیادی در تعادل‌های اکولوژیکی، بیولوژیکی، هیدرولوژیکی، ژئومورفوژنری و شرایط میکروکلیمایی منطقه دارد. لذا در مدیریت محیط و آمايش سرزمین منطقه نباید این قابلیت‌ها فراموش شود.

منابع:

- ۱- بلاپس، علی، ۱۳۸۱، پژوهش در تحول ژئومورفوژنر منطقه ماکو، رساله دکتری جغرافیای طبیعی (گرایش ژئومورفوژنر) دانشگاه تبریز.
- ۲- رجائی، عبدالحمید، ۱۳۸۲، کاربرد جغرافیای طبیعی در برنامه‌ریزی شهری و روستایی، انتشارات سمت.
- ۳- رجائی، عبدالحمید، ۱۳۷۳، کاربرد ژئومورفوژنری در آمايش سرزمین و مدیریت محیط، انتشارات قومس.
- ۴- رضائی مقدم، محمدحسین، ۱۳۷۰، تحقیق در تحول ژئومورفوژنری دامنه شمالی توده آتششانی سهند، رساله کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی.
- ۵- ریین، هوبرت، ۱۳۲۸، ترجمه و تصحیح مهندس علی اقبال، زمین‌شناسی آذربادگان، انتشارات دانشگاه تبریز.
- ۶- زمردیان، محمد جعفر، ۱۳۸۱، ژئومورفوژنری ایران، جلد دوم، دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۷- صداقت، محمود، ۱۳۷۴، زمین‌شناسی برای جغرافیا، دانشگاه پیام نور.
- ۸- علیزاده، امین، ۱۳۶۸، تأثیر پوشش گیاهی بر پایداری دامنه‌ها، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی.
- ۹- عکس‌های هوایی سازمان نقشه برداری کشور، مقیاس ۱:۲۰۰۰۰.
- ۱۰- مدنی، حسن، ۱۳۷۶، زمین‌شناسی ساختمانی و تکتونیک، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.
- ۱۱- نقشه‌های توپوگرافی، سازمان جغرافیای ارتش، مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰.
- ۱۲- نقشه زمین‌شناسی، سازمان زمین‌شناسی کشور، مقیاس ۱:۲۵۰۰۰.
- 13- Berberian, M. and Arshadi , 1977, sismotectonic of iran geological survey of iran. No 40.
- 14- Selby. M. J., 1985, Earths changing surface An introduction To Geomorphology – clarendon press oxford No 191.